

కాపుటి

మల్లంపాటి
వెంకటేశ్వరమూర్తి

ఆ సందులో గది అద్దెకు తీసు ఆ సందులోని వాళ్ళ గురించి,
 కుని ఇంకా వారం రోజు చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళ గురించి
 లయినా కాలేదు అప్పుడే దాను ఆరా తీయడం ప్రారంభించాడు.

అందరి క్షీణంగతులూ దాను కి కావాలి. అందుకే నాకు దాను అంటే ఆసక్తి. దానుకి ఇతరుల విషయాలంటే, ముఖ్యంగా స్వంత విషయాలంటే ఆసక్తి ఎక్కువ. అవి సేకరించడం ఒక హాబీ అయిపోయింది దానుకి. వాళ్ళని గురించి వీళ్ళనీ, వీళ్ళని

ఈ చివర ఇంట్లో ఆయన కథన వ్యాసారం చేస్తున్నాడు.

“ప్రక్కంటావిడ కడుపుతో పున్నట్లుంది....”

రోజుకో కొత్త సంగతి కనుక్కుని చెప్తున్నాడు నాకు. ఇతరుల గురించి వినాలంటే, ముఖ్యంగా ఇలాంటి ఆడవాళ్ళ కబుర్లంటే నాకు విసుగు. ఆయనా విడిక తప్పదు. ఎన్నిసార్లు వద్దని వారించినా

ప్రొద్ద సమానం కావు కావుమంటూ చెట్టు మార్చి చెట్టు మీదకు ఎగరడం చేతనే—దాన్ని ‘కాకి’ అన్నారు. పేరు పెట్టి పిలవకపోయినా కాకి బుట్టులు చూపి ‘నేను కాకిని’ అని నామాన్ని సార్థకం చేసుకుంటుంది.

గురించి వాళ్ళనీ అడిగి సంతోష పడుతూంటాడు.

ఆ తెలుసుకున్న విషయాలు ఇతరులతో చెప్తేగాని తప్పి వుండదు దానులాంటి వాళ్ళకి. ఎప్పటికప్పుడు నాకు ఆ సందులో వాళ్ళ గురించి చెప్పసాగాడు. నాకు వినడానికి ఇష్టం లేకపోయినా.

“ప్రక్కంటి ఆవిడ చెల్లెలి భర్త చిన్నప్పుడే పోయాడట. అక్క. బావల దగ్గరే వుంటోంది.”

“సందు చివర ఇంట్లో కుర్రాడు బి.వి నాలుగోసారి కూడా తప్పాడు.”

చెప్పటం మానడం. అసలు చెప్పకుండా వుండలేడి.

అద్దం ముందు నుంచోని తల దువ్వనీ కుంటుంటే అడిగాడు. “ఎదురింటి మేడ మీద గదిలో అద్దెకుంటున్నారు ఇద్దరు చూశావా?”

“చూడలేదు. అవసరం కలగలేదు.”

అన్నాను వీలయినంత విసుగును ప్రదర్శిస్తూ. లేకపోతే సంభాషణ పొడిగిస్తాడు. ఏదో విశేషం లేకపోతే అడిగి వుండరు వాళ్ళ గురించి.

నా విసుగుదల చూపి కొంచెం సేపు

మాట్లాడలేదు. బూట్లు నొక కుంటుం దగా ఆడిగాడు మళ్ళీ.

“వాళ్ళిద్దరూ ఒకే గదిలో కలసి వుండటం ఆకృత్యంగా లేమా?”

“ఏం? మనిద్దరం కలసి వుండటం లేదూ?” అన్నాను.

“మనిద్దరి సంగతి వేరు వాళ్ళిద్దరూ అడా. మొగా వయస్సులో వున్నారు. నిజంగా పిచ్చిత్రంగా లేమా?”

“సమాత్రం లేదు.” కరకుగా సమాధానం చెప్పి. బూట్లు లేసులు బిగించి. ముడి వేసి, బయటకి నడిచాను.

సాయంత్రం కా లేజీ నుంచి తిరిగి రాగానే గదిలో కూర్చుని పేపరు చదువు తున్నాడు దాను. నేను మొహం కడుక్కుని కేబిల్ ముందు కూర్చున్నాను. ఇంటికి వుత్తరం రాయడానికి.

“అతను నేట్లు టాక్సు ఆఫీసులో గుమాస్తాగా పని చేస్తున్నాడుట. ఆ ఆమ్మాయి బి. ఏ చదువుతోంది. మొదటి సంవత్సరం అనుకుంటాను.” చెప్పాడు దాను.

“ఎవరు?” అడిగాను.

“మర్చిపోయావా అప్పుడే? వాళ్ళే. ఎదురింట్లో వైన గదిలో ఆద్దెకుండే నాళ్ళు.”

“అయితే?” అడిగాను.

“అబ్బే! ఏం లేదు. నండు చివరి

బి. ఏ తప్పాడన్నానా-అతను చెప్పాడు.” అన్నాడు.

“ఇంటికి వుత్తరం రాస్తున్నాను.” అన్నాను. ఏమనుకున్నాడో బయటకి వెళ్ళిపోయాడు వెంటనే.

మర్నాడు వుదయం “వాళ్ళిద్దరి ప్రవర్తనా ఏం బాగా లేదు....” అని చెప్పబోయాడు. నాకు అర్థమయింది ఆ వాళ్ళిద్దరూ ఎవరో.

“ఎవరు?” అడిగాను అయినా తెలియనట్లు.

“ఎదురింటి మేడ మీద ఆద్దెకున్న వాళ్ళు.” చెప్పాడు.

“వాళ్ళిద్దరి ప్రవర్తన బాగుండకపోతే ఫర్వాలేదు. నాకు వాళ్ళ విషయంలో ఏ మాత్రం ఇంట్రెస్ట్ లేదు. దయచేసి నాకు మాత్రం చెప్పకు వాళ్ళ గురించి...” అన్నాను తీవ్రంగా. మొహం మార్చుకున్నాడు దాను.

రెండు రోజుల దాకా వాళ్ళ విషయం నా దగ్గర ఎత్తలేదు దాను. రెండు రోజుల తర్వాత “ఛీ-ఛీ! సిగ్నూ-ఎగ్నూ లేదు వాళ్ళిద్దరికి. సివిమాలూ, షికార్లూ. ఒకే రిక్వారీలో కలసి వెక్తున్నారు నెకండ్ షోలకి....” అని అగి నా వంక చూశాడు.

కొంచెం సేపు నేనేమయినా సమాధానం చెప్తానేమోనని ఎదురు చూశాడు. నోరు మెదపలేదు నేను.

“అగానా ఆ సెద్దవాళ్ళకి బుద్ధి వుండ

కవికాత్మక శృంగారాడలలో వస్తున్నట్లు -
 నేనిక్కడేవున్నా నంజీ క్లి! -

GUPTA

క్కర్లా; ఇద్దరూ ఒకే గదిలో వుంటూంటే
 ఎలా ఒప్పుకున్నారో!" అన్నాడు కాస్సే
 పాగి.

నేనేమీ మాట్లాడకుండా, పుస్తకం
 మూసి లైటార్చి వదులుకున్నాను.

'విద్ర వస్త్రోందా?' అడిగాడు దాసు.

నమాదానం చెప్పలేదు నేను. కోపం
 వచ్చినట్లుంది.

"ఓ-ఓ; వట్టి బుద్ధావతారం నువ్వు.
 ఎందుకూ వడికి రావు, లోకంలో ఏం
 జరుగుతోందో కూడా తెలియదు నీకు.
 వీకేం పట్టదు." అన్నాడు.

దాసు తత్వం తెలుసు కొంటే నాకు
 తార అనిపించలేదు ఆ మాటలు విని....
 దాసు నోరు ఎప్పుడూ వాగుకూండాది.
 ఆతను వాగేది నేను విని, పూకొట్టాది.

కోకిలి

వాసుకి ముఖ్యంగా చుట్టుప్రక్కల వున్న వాళ్ళ గురించి మాట్లాడుతూంటే తేనె తాగినట్లుంటుంది.

మర్నాడు ప్రొద్దునే లేచి స్నానం చేయగానే, ప్రక్కంటికి వెళ్ళాడు దాసు. అవిడకి ఎన్నో నెలో మరిచిపోయి వుంటాడు. అడగడానికి వెళ్ళివుంటాడనుకున్నాడు.

“వాళ్ళిద్దరూ పెద్దాపురం నుంచి లేచిపోయి వచ్చారుట. ఇక్కడ కాపరం పెట్టారు.”

హోటల్ లో ఛోజనం చేస్తుంటే మళ్ళీ మొదలు పెట్టాడ దాసు.

ఎప్పటిలాగే మానం పెట్టాడను నేను. “మన ప్రక్కంటావిడిది పెద్దాపురం దగ్గర ఎచో పల్లెటూరు. అది ఏ నెప్పింది....” అన్నాడు.

“దయచేసి ఛోజనం చేసేటప్పుడియినా వాళ్ళను గురించి మాట్లాడకు. ముఖ్యంగా ఇలాంటి విషయాలు, నాకు బాగుండవు.” అన్నాను.

“దేనికి అంత విసుగు? మాట్లాడేది నేనుగా? నోరు మూసుకుని వినడానికేం? నాకేగా నోరు నొప్పి. రేపు నీ ఇంట్లో ఏం జరిగేదీ సీకే తెలియదు.”

నాకు నవ్వాలో, ఏడవ్వో తెలియలేదు.

“బాగా జరి తెగించారు.” అన్నాడు.

“వాళ్ళ పెద్దాపురం నుంచి లేచిపోయి వచ్చారో, చిన్నాపురం నుంచి లేచిపోయి వచ్చారో తెలుసుకుంటే నాకు ఒరిగేది ఏమిటి?” అన్నాను.

సాయంత్రం మళ్ళీ కొత్త సమాచారం పేకరించాడు. ఆ అమ్మాయి క్రీష్టియన్ ట. అతను త్యాగాడు. అతను క్రీష్టియన్ గాంటిం ప్రస్తుతుని వెళ్ళి చేసుకుంటాడట అ అమ్మాయిని. కలిపి బ్యాపారి చెప్పాడట.

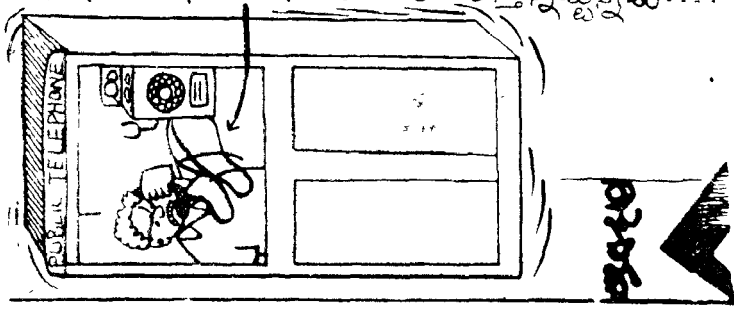
“నీకు చెప్పినా, ఆ గోడకి చెప్పినా ఒకటే.” అన్నాను. నేను ఏం కామెంట్ చేయకపోతే.

“ఆమె యవ్వనంలో ఉన్న జ్వలనంతురాల్లై న విధన. ఆమెకు ఒక్కడే అందాలు చిందే పంచొమ్మిదేళ్ళ కూతురు. ఆ విధనను పెళ్ళాడితే మీరు చాలా సుఖపడతారు.” పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య.

“నా మనసంతా ఆ పంచొమ్మిదేళ్ళ కూతురు మీదే వుంది.” అన్నాడు కాటోయ్య వరుడు.

“వొద్దు. మీరూ కూతుర్ని పెళ్ళాడితే గయ్యాళి గప్పవొదలన అత్తగార్ని కా! తెన్నుకున్నట్లువుతుంది!” అన్నాడు పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య.

చెల్లెలపయితి-యక ఫోను పెట్టేస్తాను వసూ! ఓమ్మతమక
 మనిషివదా ఫోను కౌసం వెయిట్ చెస్తున్నట్టువ్వారు....?

“లోపలికి రావచ్చా;” బయట నుంచునే ఆకిగాడు మర్యాదగా

“రండి” అన్నాను బయట నుంచుని ఉన్నవా శిష్టాచారం చూసి. లోపలికి వచ్చారు ఇద్దరూ ఆమెచేతిలో పసుపు వ్రాసిన కవర్లు కుభలేఖలు ఆడుకున్నాను.

“మీను మీ ఇంటి నుంచి వచ్చా వున్నావేదానీంద గదిలో ఉండేవు ఉంటున్నాము” అన్నాను ఆతను

“గ్లాడ్ టు సీ యూ” అన్నాడు మర్యాదగా చెయ్యి వాసాడు అతను. షేక్ హ్యాండ్ అన్నాడు నానువంక చూచాను. మీ హాం లో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది శిష్టాచారం. నోరుతెరచుకుని ఇద్దరివంకా హాస్తున్నాడు.

“దయాళు మీ వెళ్ళనుకుంటాను,” అన్నాను నేను చేతిలో గుడ్లలేఖలు చూస్తూ.

“నాదికాదు. మీ చెల్లాచీ వెళ్ళి.

రేపు వూరు వెళ్తున్నాం. ఇంకా వారిం రోజులుండి వెళ్ళి. మీ రో చిన్నపహాయిం చెయ్యాలి” అన్నాడు.

“చెప్పండి” అన్నాను.

“మీరేమి అనుకోకపోతే, దయచేసి నాకు వచ్చే వుత్తరాలు ఈ ఎడ్రెసుకు రీ డై రెక్టు చేయాలి.”

చేబుకోంది చిన్న కాగితంతో ఆంధ్రం చాచు. కాగితం మీర ఎడ్రెసు ఉచితాను సెట్టాపురం కాదు కర్నూలు.

“తప్పకుండా చేస్తాను” అన్నాను.

“హాంస్, పోస్ట్ మెన్ తో చెప్పాను. నా వుత్తరాలు మీకే ఇవ్వమని, మీకే ఇస్తాడు. ఒక ముఖ్యమయిన వుత్తరం కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను. అందుకనే ఈ ఎడ్రెసు, మీకు ఇచ్చింది ఏమీ వుండ వనుకుంటాను” అన్నాడు.

“నా చెలాల్” అన్నాను.

కుభలేఖ అందించాడు, మా పేర్లు అడిగి, కవరుమీది పేరురాసి ఇచ్చాడు దాసుకళ్ళు కుభలేఖ మీదకి పరుగెత్తాయి. వెంటనే కుభలేఖ దాసుకి అందించి ఆతనితో అన్నాను.

“కూర్చోండి, నిలబడేవున్నారు” అని.

“పెద్దాలేదు, టాంక్స్, ఇంకవెళ్తాము” అన్నది ఆమె.

“మీ చెల్లెలు ఏంచేస్తుంటారు?” అడిగాను నేను.

చిన్నగా నవ్వాడు ఆతను.

“సారీ ఇంకా పరిచయం చేయలేదు కదూ” అన్నాడు.

“ఇతను మా అన్నయ్య. నాదేపెళ్ళి” అన్నది ఆమె కొంచెం సిగ్గుగా, తల వంచుకుని.

“బి. ఏ. సెకండ్ ఇయర్ చదువు తోంది” అన్నాడు ఆతను.

కుభలేఖచదువుతున్న దాసుమొహంలో కత్తివాటుకు నెత్తురు చుక్కలేదు. మొహం సాలిపోయింది. నా వంకచూసి, వెంటనే కళ్ళు తిప్పకున్నాడు.

“కంగ్రాట్స్” అన్నాను ఆమె వంక చూస్తూ.

“ఢాంక్స్” అన్నది.

“పెద్దావురం ... పెద్దావురమా మీదీ?” అడిగాను.

“పెద్దావురం! కాదు కర్నూలు అన్నాడు.

దాసు తలవంచుకున్నాడు.

“మీరు సేల్సుటాక్స్ అఫీసులో ఎని చేస్తున్నారా?” అడిగాను వెంటనే.

“లేదు. యూనివర్సిటీలో రీసెర్చ్ చేస్తున్నాను” చెప్పాడు ఆతను కొంచెం అగ్గి. “ఏం అలా అడిగాడు?” అన్నాడు.

“ఎం అనుకోకండి. సేల్స్ టాక్స్ అఫీసులో ఎనిచేసే ఒకతను అచ్చు మీ లాగే వుంటాడు. అందుకని అడిగాను.” జవాబు చెప్పాను. దాసు కుభలేఖ చదివుతున్నట్టు నటిస్తున్నాడు.

“మీరు తప్పకుండా రావాలి” అన్నది ఆమె మమ్మళ్ళుద్దరిస్తే ఉద్దేశించి.

“అలాగే” అన్నాడు దాసు.

“మీ రేం అనుకోకుండా వుంటే ఒ ప్రశ్న అడుగుతాను.” అమెవైపు తిరిగి అన్నాను.

“విరభ్యంకరంగా!” అన్నది.

ఏం అడుగుతానో అన్నట్లుగా చూసాడు దాసు.

“మీరు బొట్టు పెట్టుకోలేదు. క్రిస్టియన్సా?”

సమాధానం చెప్పలేదు ఆమె.

“నేను రోజూ చెప్తూనే వుంటాను. బొట్టు పెట్టుకోదు, ఫేషన్ ఐ.” అన్నాడు ఆతను.

“సారీ, ఏం అనుకోకండి, ఊరికే

అడిగాను." అన్నాడు.

నా వంక చూసాడు.

"ఫ్యాషన్లు, ఇక నుంచి పెట్టుకుంటాను." అన్నది.

"నువ్వు. పక్కింటావిడి, డి. పి. చదివే అతను. కలవ వ్యాపారీ మీరంతా కాకులు. కట్టకట్టుకునే వెళ్ళి గంగలోపడి చావండి!" అన్నాను కోపంగా.

"విష్ యు గుడ్ లక్!" అన్నాడు దాను.

థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళిపోయారు ఇద్దరూ.

మాట్లాడలేదు దాను.

దాను బొమ్మలా నిల్చుండి పోయాడు. ఏం మాట్లాడలేకు. ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదనుకుంటాను.

"వాళ్ళు నిజంగా పెద్దాపురం నుంచి లేచిపోయి వచ్చినా మనకెందుకు? లోకులు కాకులని వూరితే అనలేదు!" అన్నాను.

"దాను!" ఏల్పాను.

కో న : 551

డా: పి. కుమారస్వామి దేవర

ట్రావెల్స్ బంగళారోడ్డు, తెనాలి (౫ పి)

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ వైద్యము

హస్తప్రయోగం, అంగము చిన్నదగుట, సంభోగకాలమందు ఆకస్మాత్తుగా కృశించుట శుక్ల నష్టము, నపుంసకత్వము, (ఒక డోస్ తో) ఎన్నడు కనివిని ఎరుగనంత వీర్యవృంతంభనకల్గిపోయినప్పుడు, అసంకృప్తి చెందు త్రీ, పురుషులు వాడతగినవి.

(నష్టము) ఉబ్బనము, (దమ్ము) బోదకాళు, కుష్టు బొల్లి చర్మవ్యాధులు కడుపులో నొప్పి, చెవుడు. పోస్టుద్వారా గ్యారంటీ చికిత్స చేయబడును